

ת"פ 30928/11/17 - פרקליטות מחוז מרכז, המאשימה נגד אריאלה אזולאי - בעצמה, הנאשמת

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 30928-11-17 פרקליטות מחוז מרכז נ' אזולאי

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
פרקליטות מחוז מרכז - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד טל שילוני
נגד
אריאלה אזולאי - בעצמה - הנאשמת
ע"י ב"כ עו"ד יערי יפרח

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 24.6.18, הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין ובעבירה של גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393(1) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, בין חודש מאי 2014 ועד חודש נובמבר 2015, עבדה הנאשמת בסוכנות בנק הדואר (להלן - "הסניף"). במסגרת תפקידה, היתה הנאשמת מורשית לפעול באמצעות חשבונות לקוחות, לרבות הפקדה ומשיכה של כספים. בתקופה הרלוונטית המתלוננת ניהלה חשבון בסניף. לפני יום 3.5.15 ביצעה המתלוננת פעולה בחשבון ובהזדמנות זו, הנאשמת רשמה על פתק את מספר החשבון ומספר תעודת הזהות של המתלוננת. החל מיום 3.5.15 ועד ליום 12.10.15, ב- 10 הזדמנויות שונות, עשתה הנאשמת שימוש בפרטי המתלוננת לצורך משיכת כספים מחשבונה ללא ידיעתה, באופן הבא: הנאשמת הנפיקה במחשב שובר משיכת מזומנים מהחשבון. לאחר מכן, חתמה הנאשמת על השובר בשמה של המתלוננת. הנאשמת סרקה את השובר למערכת המחשב של הסניף והוציאה שטרות מהקופה לכיסה. בדרך זו גנבה הנאשמת מחשבון המתלוננת סכום של 34,100 ₪. לאחר גילוי הגניבה, הסניף החזיר למתלוננת את הסכום שנגנב והנאשמת החזירה את הסכום לסניף.

2. לפי הסדר טיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 23.12.18, ציין כי הנאשמת נשואה ואם לפעוט בן שלושה חודשים. הנאשמת מתגוררת באלעד ומנהלת אורח חיים חרדי. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה וקיבלה פטור משירות צבאי מטעמי דת. הנאשמת למדה הנהלת חשבונות וכיום לומדת איפור. הנאשמת תיארה קשר משמעותי עם משפחתה ומשפחת בעלה, בני המשפחה ערים לעבירות ותומכים בה. עוד ציין שירות המבחן, כי אין לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בפלילים ולא נפתחו לחובתה תיקים חדשים. הנאשמת נטלה אחריות מלאה לעבירות, שבוצעו על רקע צורך להציף את מצוקותיה.

להתרשמות שירות המבחן, תפקודה של הנאשמת, לאורך השנים, הוא תקין ובבסיס העבירה עמדו קווי אישיות לא בשלים. הנאשמת הצליחה לבחון באופן כנה ומעמיק את הגורמים שהניעו אותה לביצוע העבירות. כיום, מגלה הנאשמת מחויבות רגשית למשפחתה ומסייעת בפרנסת הבית וגידול בנה. גם יחסיה עם הוריה השתפרו. הנאשמת נעזרת בגורמי תמיכה במצבי לחץ ודחק וההליכים המשפטיים חידדו עבורה את חומרת התנהגותה והם מהווים גורם מרתיע משמעותי.

מכאן המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשמת, ולצד זאת להטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

הצהרת נפגעת העבירה

4. מהצהרת המתלוננת, שהיא ניצולת שואה בת 82, עולה פגיעתה הקשה של הנאשמת בה, עד כדי גרימת טראומה וסיוטים. לטענתה, הוצאו מחשבונה כספים במרמה בסכומים גבוהים בהרבה ממסגרת הודאתה של הנאשמת. עוד הוסיפה, כי בעקבות האירוע, נותרה חסרת אונים והיא חדלה לפנות לסניף ונאלצת כעת לפנות לסניף בנק בגדרה. המתלוננת ביקשה כי ישיבו לה את כספי החיסכון שלה ושל בעלה, כדי שיוכלו לסיים את חייהם בכבוד.

עדות מטעם הנאשמת - רב הקהילה

5. הרב יגאל הדיה, העיד מטעם הנאשמת, וציין כי משפחת הנאשמת היא משפחה ישרת דרך המעורבת בקהילה. כן הוסיף, כי המפגש עם הנאשמת לא היה קל והנאשמת הביעה חרטה ורצון להחזיר את הגזלה. המתלוננת גרה בסמיכות למשפחת הנאשמת. עוד ציין, כי משפחת הנאשמת נטלה הלוואה מהקרן היישובית והחזירה את הגזלה לסניף הדואר. גם נעשו ניסיונות לבקש את מחילת המתלוננת, אולם היא סירבה למפגש. למרות הקשיים, הנאשמת סיפרה לבעלה לפני החתונה על המקרה והוא הסכים לנישואין. מכאן העריך, כי הנאשמת לא תחזור לבצע עבירות דומות בעתיד.

טענות הצדדים

6. לטענת באת כוח התביעה, לא מתקיימות הנסיבות לסיים ההליך ללא הרשעה וגם לא הוכח נזק מוחשי וקונקרטי.

7. באת כוח התביעה הוסיפה, כי מכלול העבירות מהוות אירוע אחד.

8. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על זכות הקניין, שמירה על יחסי האמון שבין עובד ומעביד והגנה על תדמיתו של המעסיק כגוף שמעניק שירות טוב ואמין לציבור. כן טענה, כי מידת הפגיעה גבוהה לאור גילה של המתלוננת, ההיכרות המוקדמת עם הנאשמת, וסכום הכסף שנגנב.
9. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמת רשמה את פרטי המתלוננת מבעוד מועד, כולל תעודת זהות ומספר חשבון, הנפיקה שובר למשיכת מזומנים מחשבון המתלוננת, חתמה על השובר בשם המתלוננת, סרקה אותו למערכת המחשוב ומשכה מזומן לכיסה. במשך כחמישה חודשים ביצעה הנאשמת 10 משיכות מחשבונה של המתלוננת ונטלה סכום של 34,100 ₪.
10. לטענתה, המעשים בוצעו בתכנון מוקדם, תחכום וניצול אישה בת 82 שנתמכת בקצבת זקנה. במעשיה גרמה הנאשמת למתלוננת נזקים כלכליים, למרות שבסופו של הדבר הכספים הושבו למתלוננת.
11. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.
12. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה כבר בחקירה הראשונה, הודתה בכתב האישום וחסכה את עדותה של המתלוננת; הנאשמת נעדרת עבר פלילי, זו הסתבכותה הראשונה ולא נפתחו לחובתה תיקים חדשים; העבירות בוצעו לפני כ- 3.5 שנים; הוגש תסקיר חיובי בעניינה של הנאשמת.
13. מכאן, עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.
14. באת כוח הנאשמת טענה, לעומת זאת, כי לאור נסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעה.
15. לטענתה, כתב האישום תוקן באופן מהותי, לאחר שהנאשמת שכרה מומחה להשוואת כתבי יד, היקף הגזלה צומצם. מכאן טענה גם, כי היקף הגזלה המתואר בתסקיר נפגעת העבירה אינו משקף את העבירות שביצעה הנאשמת אלא עניין בתלונות מוקדמות יותר שנבדקו ונסגרו מחוסר אשמה.
16. עוד טענה, כי הרשעת הנאשמת תפגע בשיקומה ובתעסוקתה כמנהלת חשבונות, לאור מכלול נסיבותיה האישיות. הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה עת חקר אותה קצין הביטחון של הדואר, הביעה חרטה כנה והודתה בכל מה שהוצג בפניה. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה וגם החזירה את כל כספי הגזלה. הנאשמת ביצעה העבירות בגיל 19 והיא כיום בת 23. הנאשמת אם לתינוק בן חמישה חודשים והיא בהיריון שני. הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. הוריה של הנאשמת אנשים נורמטיביים וערכיים והאירוע גרם לשבר במשפחה. הנאשמת הופנתה לטיפול פסיכולוגי והוריה של הנאשמת אף פנו לקרן גמילות חסדים לקבלת הלוואה לשם החזרת הכספים והנאשמת כבר השיבה ההלוואה להוריה. הנאשמת גם יצרה קשר טיפולי עם רב הישוב. מנהלת סניף הדואר אף כתבה מכתב לפרקליטות על אופיה הטוב של הנאשמת (ענ/3). גם חל שיהיו בהגשת כתב האישום, למעלה משנתיים,

למרות שהנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה.

17. עוד הוסיפה, כי הנאשמת עוסקת כעת באיפור אולם רוצה לשוב לעסוק בהנהלת חשבונות וההרשעה עלולה לפגוע באפשרות זו.
18. לאור האמור, עתרה באת כוח הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעה. לחלופין עתרה, להטיל עונש ברף התחתון של המתחם שמתחיל במאסר על תנאי. עוד טענה, כי ככל שבית המשפט יחליט כי המתחם מתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות, יש מקום לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום.
19. בדברה האחרון, מסרה הנאשמת כי היא מתחרטת ומצרה על מעשיה. לדבריה, היא היום אדם שונה, נשואה, אם לתינוק ובהריון שני.

דין והכרעה

20. כידוע, בעניינו של בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997).
21. בהתאם להלכה הפסוקה, סיום הליך באופן חריג ללא הרשעה יהא אפשרי בהתקיים התנאים המצטברים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
22. עוד נפסק, כי על מנת לשקול סיום הליך ללא הרשעה, על הנאשם להראות כי הותרת הרשעתו על כנה תפגע בו באופן קונקרטי (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)). עם זאת, בעניינים של נאשמים צעירים, חלה הקלה מסוימת בדרישה להראות נזק קונקרטי, וזאת משום שטרם גיבשו דרכם המקצועית והאישית, ומטבע הדברים, ישנו קושי מובנה בהוכחת נזק קונקרטי (ע"פ 821/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.7.16); רע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (30.3.14); ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.3.14); ע"פ 4605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.14); ע"פ 9090/00 **שניידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01)).
23. במקרה הנדון, לא מתקיימים התנאים המצדיקים, באופן חריג, לסיים ההליך ללא הרשעה.
24. ראשית לעניין נסיבות ביצוע העבירות - אמנם, ביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה, עשויות להסתיים ללא הרשעה, בהינתן נסיבות אישיות חריגות, כטענת באת כוח הנאשמת (ת"פ (נצ') 943-07-08 **מדינת ישראל נ' ליבוביץ** (21.4.09); ת"פ (י-ם) 3077/00 **מדינת ישראל נ' עייש** (10.2.04)). עם זאת, ככלל אין המדובר בעבירות המתאימות לסיום הליך ללא הרשעה. במקרה הנדון גם לא מדובר בגניבה בידי מורשה ברף נמוך. הנאשמת ביצעה העבירות כלפי המתלוננת, ניצולתשואה בת 82. הנאשמת ביצעה העבירה של

גניבה בידי מורשה לצד זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף. הנאשמת ביצעה העבירות משך תקופה של כחמישה חודשים ב-10 הזדמנויות שונות. סכום הגניבה עמד על 34,100 ₪. מכאן, כי העבירות אינן ברף הנמוך.

25. שנית, לענין נסיבותיה האישיות של הנאשמת - אמנם, מכלול נסיבותיה האישיות של הנאשמת עומדות לזכותה. הנאשמת צעירה בת 23 וביצעה העבירות בהיותה בת 19; הנאשמת נישאה, ילדה וילד והיא בהיריון שני; הנאשמת הודתה במיוחד לה, נטלה אחריות על מעשיה והחזירה את הסכום שנטלה לסניף הדואר; הנאשמת נעדרת עבר פלילי ומדובר בהסתבכות הראשונה עם רשויות החוק; הנאשמת הכירה בקשייה ועברה הליך טיפולי פרטי; גם שירות המבחן התרשם כי מדובר בהסתבכות חד פעמית וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע.

עם זאת, אין המדובר בנסיבות אישיות חריגות או יוצאות דופן.

26. שלישית, לענין הפגיעה הקונקרטית - הנאשמת צעירה, בת 23 שלמדה הנהלת חשבונות וכיום לומדת איפור. לא ניתן להתעלם מהאפשרות כי הרשעתה תפגע בה אם תבקש לחזור לתחום הנהלת החשבונות. עם זאת, ולמרות הפגיעה האפשרית בתעסוקתה, אין מדובר בפגיעה קונקרטית אלא בפגיעה תיאורטית. יתר על כן, דווקא העובדה כי הנאשמת ביצעה עבירות, הקשורות לתעסוקתה, מצדיקה את הרשעתה.

27. לאור כל האמור, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתה של הנאשמת.

קביעת מתחם העונש ההולם

28. אין מחלוקת כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות שהן חלק ממסכת עבריינית אחת.

29. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעה הנאשמת, יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** שנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

30. הנאשמת פגעה בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכוש של אדם לצד הגנה על חיי מסחר תקינים. כן פגעה הנאשמת בהגנה על יחסי האמון שבין עובד ומעבידו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית, לאור נסיבות ביצוע העבירות שכבר פורטו למעלה.

31. על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירות של גניבה בידי מורשה וזיוף ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 9059/18 **והבי נ' מדינת ישראל** (27.12.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גניבה בידי מורשה, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. בית המשפט הטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעור הנאשם והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4.5 חודשים בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ (5933/15) **מיראי נ' מדינת ישראל** (8.9.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת בעבירה של גניבה בידי מורשה. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 5 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 750 ₪ ופיצויים בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של הנאשמת. בית המשפט העליון דחה את בקשתה של הנאשמת להרשות ערעור;

- ע"פ (נצ') 64456-02-18 **עזאיה נ' מדינת ישראל** (2.5.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירה של קבלת דבר במרמה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- עפ"ג (מרכז) 52908-08-15 **מדינת ישראל נ' ברק**, עפ"ג (מרכז) 5535-09-15 **ברק נ' מדינת ישראל** (8.3.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירה של גניבה בידי מורשה. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 350 שעות והתחייבות בסכום 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של הנאשמת וקיבל את ערעור המדינה באופן חלקי, כך שהטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 2 חודשים בדרך של עבודות שירות;

- עפ"ג (חי') 9046-09-15 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (19.11.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של גניבה בידי מורשה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן וקנס בסכום 10,000 ₪. בית משפט המחוזי דחה את ערעורה של הנאשמת.

- ע"פ (ת"א) 19461-02-15 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (13.7.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גניבה בידי מורשה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום 1,500 ₪ ופיצויים בסכום 15,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

הוגשה פסיקה על ידי הצדדים, שנסיבותיה אינן מתאימות למקרה הנדון, כמו למשל סכומי גניבה גדולים באופן משמעותי או פסיקה הכוללת עבירות שונות. מטבע הדברים, פסיקה זו לא נכללה במתחם.

32. עוד אוסיף, כי מתחם העונש ההולם את העבירות של גניבה בידי עובד ממעביד, בנסיבות הכוללות גניבה בסכום של אלפי שקלים, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים (רע"פ 3153/10 **שבתשוילי נ' מדינת ישראל** (29.4.10); עפ"ג (חי') **לזמי נ' מדינת ישראל** (31.5.18); עפ"ג 6567-03-15 **קריקוריאן נ' מדינת ישראל** (24.8.15); עפ"ג (ת"א) 598-11-14 **קעדאן נ' מדינת ישראל** (7.10.14); עפ"ג (ת"א) 9725-02-14 **קורסיה נ' מדינת ישראל** (6.3.14); עפ"ג 6704-09 (ב"ש) **בלוסטוצקי נ' מדינת ישראל** (1.3.10); .

33. מקל וחומר, ניתן לומר כי גם המתחם של גניבה בידי מורשה, אף לצד עבירות נלוות, מתחיל במאסר על תנאי לצד ענישה נלווית לרבות רכיבים כלכליים.

34. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים. מתחם הקנס נע בין סכום של 0 ובין סכום של 10,000 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

35. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותה של הנאשמת עומדת הודאתה במיוחס לה, נטילת אחריות והבעת חרטה כבר בחקירתה הראשונה על ידי קצין הבטיחות של סניף הדואר; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות החוק; מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לחובתה תיקים חדשים; כתב האישום הוגש ללא הסבר שנתיים לאחר האירוע; הנאשמת ביצעה העבירות בגיל 19 והיא כיום בת 23, אם לתינוק ונמצאת בהיריון שני. למעשה, לאור הלידה הצפויה, הטלת עונש של עבודות שירות עלולה לחבל בחופשת לידה; הנאשמת החזירה את כל הסכום שגנבה למתלוננת, בין היתר באמצעות הלוואות שנטלה המשפחה; הנאשמת עברה טיפול פסיכולוגי במקביל לטיפול אצל רב הישוב וזאת במשך מספר שנים.

שירות המבחן העריך כי הסתבכותה בתיק דנן חריגה להתנהלותה וכי הנאשמת ביצעה העבירות על רקע גילה הצעיר, קווי אישיות לא בשלים וניסיון להציף את מצוקותיה. עוד העריך שירות המבחן, כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע וכי אין לנאשמת מאפייני התנהגות עבריינים.

אמנם, לא מצאתי מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה. אולם, המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו שירות לתועלת הציבור ולסיים ההליך באפיק שיקומי, היווה שיקול ממשי בהטלת העונש.

36. באיזון בין מכלול הנסיבות, ולאור השיהוי בהגשת כתב האישום, יש להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית המתחם ולאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש. התביעה אמנם לא עתרה להטיל על הנאשמת רכיבי ענישה כלכליים. עם זאת, מצאתי לנכון להטיל על הנאשמת קנס ופיצויים לאור הנזקים שגרמה. הנאשמת אמנם השיבה סכום הגזלה, אולם אין בכך כדי לפצות באופן ממשי את המתלוננת. בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון את מכלול הנסיבות לרבות מצבה הכלכלי של הנאשמת כאם צעירה בתחילת דרכה. יתר על כן, יש ברכיבי הענישה הכלכליים כדי לאזן את הענישה המקלה יחסית, אשר הוטלה על הנאשמת.

סוף דבר

37. לפיכך, אני גוזרת על נאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור הנאשמת כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור הנאשמת כל

עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין;

ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

רשמתי לפני את נכונות הנאשמת לבצע את צו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינה וגזירת דינה מחדש;

ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס תשלם הנאשמת ב-5 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. פיצויים בסכום של 3,500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה 3, שישולמו ב-3 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

גזר הדין יומצא לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, במעמד הצדדים.